EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 6.10.2011
KOM(2011) 613 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

Fremtiden for Den Europæiske Unions Solidaritetsfond

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. Solidaritetsfonden – og resultaterne af 8 års indsats ... 3

2. Emner og spørgsmål ... 4

2.1. Et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger baseret på kriteriet "usædvanlig" ... 4

2.2. Uklare regionale kriterier og manglende transparens ... 4

2.3. Reaktionsevne og synlighed ... 5

2.4. Anvendelsesområde ... 6

2.5. Finansiering ... 6

3. Forslaget fra 2005 om en ændret Solidaritetsfond med et udvidet anvendelsesområde ... 7

4. Revisionsrettens særlige rapport (resultatrevision/effektivitetsrevision) ... 7

5. Resultaterne i forbindelse med COCOF-undersøgelsen fra 2010 ... 8

6. Ændring af forordningen ... 8

6.1. Et klart afgrænset anvendelsesområde for Solidaritetsfonden ... 9

6.2. En enkel og ny definition på regionale katastrofer ... 10

6.3. Hurtige betalinger og indførelse af forudbetalinger ... 11

6.4. Reaktion på katastrofer, der udvikler sig langsomt ... 12

6.5. Hvordan forener man afgørelser om tilskud og gennemførelsesaftaler ... 12

6.6. At gøre fonden til et mere effektivt instrument i forbindelse med fleksibilitet over for katastrofer og klimaforandring ... 13

7. Solidaritetsbestemmelsen i artikel 222 i TEUF ... 13

8. Resumé og konklusioner ... 14

Bilag 1: Tærskelværdierne i 2011 for større katastrofer (baseret på tal fra 2009 for bruttonationalindkomst) ... 15

Bilag 2: Ansøgninger til Den Europæiske Unions Solidaritetsfond 2002-2010 ... 16

Bilag 3: Statistisk oversigt over ansøgninger til Solidaritetsfonden ... 19

Bilag 4: Den Europæiske Unions Solidaritetsfond - ansøgninger om støtte i forbindelse med usædvanlige regionale katastrofer 2002-2010 Regionalt BNP – Simulering (n-3) ... 20

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

Fremtiden for Den Europæiske Unions Solidaritetsfond

1. SOLIDARITETSFONDEN – OG RESULTATERNE AF 8 ÅRS INDSATS

Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUSF)[1] blev oprettet i 2002 for at give Unionen et instrument til en effektiv reaktion på større naturkatastrofer, der berører medlemsstaterne eller de lande, der forhandler om optagelse i Unionen[2]. Der fandtes ikke tidligere et sådant internt instrument.

Indtil udløbet af 2010 havde Kommissionen modtaget 85 ansøgninger om økonomisk støtte fra 23 forskellige lande: 27 af disse ansøgninger hører til kategorien "større naturkatastrofer", som er fondens hovedindsatsområde. Forordningen definerer større katastrofer som havende forvoldt skader, der overstiger en landespecifik tærskelværdi, der defineres som den laveste værdi af enten 0,6 % af bruttonationalindkomsten (BNI) eller 3 mia. EUR i 2002-priser, hvilket i 2011 svarer til 3,536 mia. EUR[3]. Tærskelværdierne for de enkelte lande i 2011 findes i bilag 1.

Næsten to tredjedele af alle ansøgninger, der er modtaget, siden fonden blev oprettet, vedrørte imidlertid de to undtagelser i forordningen, som gør det muligt at anvende fonden, selv om skaden ligger under tærskelværdien. 53 ansøgninger blev forelagt som såkaldte "usædvanlige regionale katastrofer", og 4 blev forelagt under kriterier for katastrofer i et "naboland". I sidstnævnte tilfælde kan et støtteberettiget land, der rammes af samme katastrofe som et andet støtteberettiget land, for hvilket det er accepteret, at der har fundet en større katastrofe sted, også modtage hjælp fra fonden uanset skadens størrelse. Ved usædvanlige regionale katastrofer forstås katastrofer, hvor størstedelen af befolkningen i en bestemt region er katastroferamt med alvorlige, langvarige følgevirkninger for borgernes livsvilkår og den økonomiske stabilitet i regionen.

Generelt blev der godkendt 42 ansøgninger med en finansiel støtte på mere end 2,4 mia. EUR mellem oprettelsen af Solidaritetsfonden i 2002 og slutningen af 2010[4]. I denne periode var Kommissionen nødt til at afvise 35 anmodninger om støtte, der alle blev forelagt som "usædvanlige regionale katastrofer", da de ikke blev anset for at opfylde kriterierne for at være usædvanlig. To ansøgninger blev trukket tilbage af de ansøgende lande, da det blev klart, at de ikke ville blive godkendt. Ved udgangen af december 2010 afventede man stadig svar på seks ansøgninger. Eftersom naturkatastrofer i Europa er blevet stadig mere

---

1 Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3).

2 I øjeblikket Kroatien, Tyrkiet og Island.

3 I 2011 gælder tærskelværdien på 3 mia. EUR Frankrig, Tyskland, Italien, Spanien og Det Forenede Kongerige; for alle andre lande ligger tærskelværdien på 0,6 % af BNI i absolutte tal på mellem 32,7 mio. EUR for Malta og 3,339 mia. EUR for Nederlandene. Af hensyn til tilgængeligheden af de harmoniserede statistiske oplysninger fra EUROSTAT anvendes BNI-tal for år n-2.

4 Herunder udbetalinger i 2011 for 8 tilfælde, der blev godkendt i 2010.

omfangsrige og finder sted hyppigere, har ansøgningerne omhandlet mange forskellige typer naturkatastrofer, herunder storme, oversvømmelser, jordskred, jordskælv, vulkanudbrud, skovbrande og tørke, hvor det alvorligste tilfælde var jordskælvet i 2009 i L'Aquila i Italien med mere end 10 mia. EUR i skade og titusinde hjemløse, og hvor fonden intervenerede med mere end 492 mio. EUR, det hidtil højeste udbetalte beløb. Bilag 2 og 3 indeholder en oversigt over alle ansøgninger siden 2002 og op til slutningen af 2010.

Det er alment anerkendt, at Solidaritetsfonden er en stor succes – målt i forhold til det oprindelige mål. Bistanden fra fonden har medvirket til at lette den finansielle byrde hos de katastroferamte lande. Det har skabt et positivt billede af Unionen hos dens borgere, at der er ydet hjælp og yderligere ressourcer i særligt vanskelige tider. Ikke desto mindre har erfaringen vist, at der er begrænsninger og svagheder i forbindelse med fondens drift.

2. EMNER OG SPØRGSMÅL

2.1. Et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger baseret på kriteriet "usædvanlig"

Som påpeget ovenfor har erfaringen siden 2002 vist, at flertallet af ansøgningerne om støtte fra Solidaritetsfonden ikke forelægges i forbindelse med større katastrofer, sådan som det var lovgiverens hensigt, men i henhold til kriterierne for usædvanlige regionale katastrofer. I sådanne tilfælde opfordrer forordningen til at sætte særlig fokus på afsidesliggende og isolerede regioner og fastsætter, at disse kriterier skal undersøges "meget nøje" af Kommissionen. Desuden begrænser forordningen den maksimale finansielle tildeling pr. år til regionale katastrofer til højst 7,5 % af det maksimumsbeløb på 1 mia. EUR, som kan anvendes under Solidaritetsfonden i et givet år, dvs. 75 mio. EUR. Det understreger lovgiverens hensigt med hensyn til, at regionale katastrofer kun bør godkendes i virkeligt usædvanlige tilfælde.

Antallet af afviste ansøgninger på næsten to tredjedele, der er indsendt i henhold til regionale kriterier, er fortsat meget højt. Til gengæld er de ansøgninger, der er blevet indgivet i henhold til kriterierne for større katastrofer, hvor der kun gælder ét enkelt kvantitativt kriterium, hidtil alle blevet godkendt.

2.2. Uklare regionale kriterier og manglende transparens

Definitionen på "usædvanlige regionale katastrofer" i forordningen er temmelig vag, og betingelserne for at anvende fonden i henhold til denne kategori er vanskelige at opfylde, hvilket også var lovgiverens hensigt: Fonden kan undtagelsesvist mobiliseres, hvis en ekstraordinær regional katastrofe rammer hovedparten af befolkningen i en region, og hvis den har alvorlige og vedvarende konsekvenser for livsvilkårene og regionens økonomiske stabilitet. Det er besværligt at fremskaffe beviser for disse forhold, og de er vanskelige at vurdere. De ansøgende medlemsstater og Kommissionen bruger således megen tid og energi på at udarbejde og vurdere ansøgningerne vedrørende mindre regionale katastrofer, som i de fleste tilfælde ikke er berettigede. Tilsyneladende føler mange medlemsstater sig forpligtet over for deres regioner til at forelægge ansøgninger, selv om de er klar over de ringe muligheder for succes og til trods for detaljeret rådgivning og vejledning fra Kommissionen herom. Desuden fører afviste ansøgninger til frustration i medlemsstaterne og hos de berørte regioner og skader Unionens image.

2.3. Reaktionsevne og synlighed

De problemer, der er påpeget med hensyn til den tid, der er nødvendig for at udbetale tilskud fra Solidaritetsfonden, er tæt forbundet med de betingelser og procedurer, der er fastsat i forordningen. Fonden opfattes ofte fejlagtigt som et instrument til hurtig reaktion i krisesituationer, hvilket ikke var formålet, da den blev oprettet. Det er et instrument, der skal medvirke til at refinansiere nødhjælpsforanstaltninger, der i første omgang finansieres af de offentlige myndigheder i det pågældende land. Ikke desto mindre er Kommissionen enig, når der opfordres til, at støtten stilles hurtigere til rådighed, end det i øjeblikket er tilfældet.

Der er en række faktorer, som sætter grænser for, hvor hurtigt fonden reagerer, hvoraf de vigtigste kan nævnes:

– I tilfælde af en katastrofe kan Kommissionen ikke reagere på eget initiativ; den skal afvente en formel ansøgning fra de nationale myndigheder, der som regel anvender den fulde frist på 10 uger fra katastrofens start til forberedelsen af ansøgningen. Desuden ajourfører ansøgerne i mange tilfælde deres ansøgning, efter at den formelt er indgivet. I nogle tilfælde foranlediger evalueringen, at Kommissionen anmoder om yderligere oplysninger, som undertiden først modtages flere måneder senere.

– Bevillingerne til tilskuddene fra Solidaritetsfonden er ikke direkte tilgængelige i EU-budgettet. Disse midler skal først rejses hos medlemsstaterne i form af et ekstraordinært finansielt bidrag ud over deres normale EU-bidrag. Inden der kan udbetales støtte, skal Kommissionen anmode Europa-Parlamentet og Rådet om at godkende et ændringsbudget, hvilket normalt er en forholdsvis tung procedure, der som regel varer mellem 2-3 måneder, undertiden længere.

– Anvendelsen af fonden i henhold til den nuværende forordning indebærer en hel række forskellige tiltag fra ansøgningens modtagelse indtil - i tilfælde af et positivt svar - udbetalingen af tilskuddet. Der kræves sågar fire kommissionsafgørelser i hvert enkelt tilfælde:

    – godkendelse af ansøgningen som et støtteberettiget tilfælde, der opfylder kravene i forordningen baseret på Kommissionens tjenestegrenes evaluering af ansøgningen

    – vedtagelse af et forslag til ændringsbudget, således at Rådet og Europa-Parlamentet kan godkende anvendelsen af fonden og frigøre budgetbevillinger til det foreslåede støttebeløb, der er til rådighed

    – vedtagelse af en kommissionsafgørelse rettet til modtagerstaten, der får tildelt støtten (afgørelse om tilskud)

    – vedtagelse af aftalen om gennemførelsen af tilskuddet, som indeholder betingelserne for anvendelsen af tilskuddet samt de former for "nødhjælps-foranstaltninger", der skal finansieres via støtten, og udpegelsen af de ansvarlige myndigheder (gennemførelsesaftale).

– Gennemførelsesaftaler kan i princippet indgås, så snart ændringsbudgettet er blevet godkendt, og Kommissionen har vedtaget afgørelsen om tilskuddet. Kommissionen anmoder systematisk modtagerlandene om at levere det nødvendige input (især med hensyn til den form for operationer, hvortil de agter at anvende tilskuddet), så snart den har foreslået at anvende tilskuddet, og mens ændringsbudgetproceduren løber. I mange tilfælde

modtages dette input imidlertid fra de ansøgende lande først uger eller endog måneder efter vedtagelsen af ændringsbudgettet.

– Aftalerne skal undertegnes af den ansvarlige kommissær og den dertil udpegede repræsentant for modtagerstaten, normalt et medlem af regeringen.

– Da ansøgningerne ikke altid forelægges på et af Kommissionens hovedarbejdssprog, skal der således anmodes om en oversættelse, inden Kommissionen kan behandle ansøgningerne. Det kan være nødvendigt med op til seks uger til oversættelserne. Dertil kommer, at kravet om at oversætte alle officielle dokumenter, som kræver en kommissionsafgørelse, eller som skal sendes til den ansøgende stat, betyder yderligere forsinkelser.

Det medfører samlet set, at tilskud i mange tilfælde først kan udbetales 9 til 12 måneder efter katastrofen eller undertiden endnu senere. Tilskud kan anvendes med tilbagevirkende kraft til at refinansiere "nødhjælpsforanstaltninger", der allerede er iværksat under eller umiddelbart efter katastrofen, og dermed opretholde den tilsigtede virkning med hensyn til at aflaste medlemsstaternes budgetter og hjælpe regionerne med at klare den økonomiske byrde, de er blevet pålagt i form af katastrofen. På den anden side forringer sådanne forsinkelser synligheden, for så vidt angår tilskud fra Solidaritetsfonden, over for den berørte befolkning, især da forordningen ikke indeholder bestemmelser om offentlig omtale, og ikke alle medlemsstater informerer bredt om støttens oprindelse.

2.4. Anvendelsesområde

Det er med den nuværende fond yderst vanskeligt eller endog umuligt at reagere på hensigtsmæssig vis i tilfælde af større kriser, der ikke er naturbestemte, sådan som det er set i forbindelse med industrikatastrofer, f.eks. olieudslippet fra Prestige, eksplosionen i oliedepotet (Buncefield), eller terrorhandlinger som f.eks. bombeattentaterne i Madrid og London i 2004 og 2005. På samme måde er det i øjeblikket ikke muligt at yde støtte fra Solidaritetsfonden, hvis der opstår en alvorlig krise på folkesundhedsområdet - såsom spredningen til Europa af en epidemi som SARS eller konsekvenserne af en omfattende atomulykke - som let kunne overstige de enkelte staters handlingskapacitet. Ikke desto mindre har der været opfordringer, f.eks. fra Europa-Parlamentet, til, at sådanne begivenheder ville kræve en reaktion på EU-plan, nærmere bestemt en inddragelse af Solidaritetsfonden i sådanne tilfælde.

2.5. Finansiering

Tilskud fra Solidaritetsfonden finansieres uden for det almindelige EU-budget med yderligere beløb ud over de relevante udgiftsområder, jf. den interinstitutionelle aftale. Tilskud skal derfor godkendes efter forslag fra Kommissionen fra sag til sag af Europa-Parlamentet og Rådet. Det årlige loft er på 1 mia. EUR. Siden fondens oprettelse i 2002 har dette beløb altid været tilstrækkeligt, og det maksimale udbetalte beløb på et år beløb sig til 728 mio. EUR (2002) efterfulgt af 622 mio. EUR i 2009. Alle de andre år var de samlede udbetalinger betydeligt lavere. Der er således ingen grund til at øge budgetloftet.

Individuelle tilskud udbetales efter vedtagelsen af Kommissionens tilsvarende forslag til ændringsbudget for det pågældende tilfælde og efter afslutningen af trepartsdrøftelsen mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Proceduren kræver normalt to behandlinger, men er blevet strømlinet gennem den forenklede procedure med kun én behandling. Den tid,

der kræves for at få budgetbevillinger godkendt i hvert enkelt tilfælde, varierer alt efter omstændighederne, men det tager normalt mellem seks og tolv uger. Kommissionen anvender tiden til at forberede den formelle afgørelse om tilskud og forhandle aftalen med modtagerstaten om gennemførelse af tilskuddet, som skal være afsluttet inden udbetalingen af tilskuddet.

3. FORSLAGET FRA 2005 OM EN ÆNDRET SOLIDARITETSFOND MED ET UDVIDET ANVENDELSESOMRÅDE

I 2005 forelagde Kommissionen et lovgivningsforslag til en ny forordning om Den Europæiske Unions Solidaritetsfond[5]. Med udgangspunkt i den eksisterende fond sigter dette forslag mod

- et udvidet anvendelsesområde og en mere omfattende støtteberettigelse, således at Fællesskabet kan reagere på katastrofer som ikke er naturkatastrofer, f.eks. industrikatastrofer og andre menneskeskabte katastrofer, trusler mod folkesundheden (pandemier osv.) og større terrorhandlinger

- muligheden for forudbetalinger, der gør det muligt at reagere hurtigere og gøre EU's støtte mere synlig

- en forenkling i form af tydeligere kriterier for, hvornår fonden kan mobiliseres (nedsættelse af tærskelværdien for større katastrofe, samtidig med at man opgiver kriterierne med hensyn til usædvanlige katastrofer).

Forslaget blev meget positivt modtaget af Europa-Parlamentet. Det vedtog forslaget ved førstebehandlingen den 18. maj 2006.

I Rådet blev forslaget imidlertid mødt med udtalt skepsis og modstand hos størstedelen af medlemsstaterne med hensyn til næsten alle nye elementer i forslaget og særlig i lyset af de potentielle indvirkninger på budgettet. Efter en række intense undersøgelser og forhandlinger med Kommissionen besluttede arbejdsgruppen af finansielle rådgivere i maj 2006 at indstille behandlingen af forslaget. På trods af betydelige og gentagne bestræbelser på Kommissionens vegne ønskede Rådet ikke igen at sætte forslaget på dagsordenen. Gentagne opfordringer fra Europa-Parlamentet til Rådet førte heller ikke til en genoptagelse af undersøgelsen.

4. REVISIONSRETTENS SÆRLIGE RAPPORT (RESULTATREVISION/EFFEKTIVITETS-REVISION)

I juni 2008 fremlagde Den Europæiske Revisionsret resultaterne af en effektivitetsrevision af fondens arbejde[6]. Der blev i denne revision taget stilling til, om fondens formidling af støtte var hurtig, effektiv og smidig, og om modtagerstaterne var tilfredse med fonden. Til dette formål undersøgte Revisionsretten alle ansøgninger frem til ultimo 2006 og foretog en undersøgelse ved at sende spørgeskemaer til ansøgerstaterne.

---

[5] Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (KOM(2005) 108 endelig af 6.4.2005).

[6] Særberetning nr. 3/2008 — Den Europæiske Unions Solidaritetsfond: Hvor hurtig, effektiv og smidig er den? (EUT C 153 af 18.6.2008).

I rapporten drages der lignende konklusioner om Solidaritetsfondens drift som beskrevet ovenfor, for så vidt angår kommissionsforslaget fra 2005. Generelt konkluderede retten, at fonden opfylder det underliggende mål med hensyn til at udvise solidaritet med medlemsstaterne i tilfælde af katastrofer, men det blev imidlertid bemærket, at betingelserne for at få godkendt en ansøgning om mindre "regionale katastrofer" (i modsætning til "større katastrofer") var mere vanskelige at opfylde, ikke mindst fordi forordningen indeholder en temmelig vag definition af regionale katastrofer, hvilket også fører til eventuel manglende klarhed i afvisningen af sådanne katastrofer. Rettens væsentligste kritikpunkt vedrørte den manglende hurtighed, der gør sig gældende for instrumentet.

5. RESULTATERNE I FORBINDELSE MED COCOF-UNDERSØGELSEN FRA 2010

I 2010 forelagde Kommissionen Solidaritetsfonden for medlemmerne af COCOF[7] og belyste dens styrke, svagheder og nøgleelementerne i forslaget fra 2005 med det formål bedre at kunne forstå, på hvilke betingelser medlemsstaterne ville være rede til at fortsætte drøftelserne/forhandlingerne. Der blev stillet tre specifikke spørgsmål:

– Hvilke elementer i den gældende forordning får medlemsstaterne til at synes, at fonden ikke eller ikke helt opfylder deres forventninger?

– Hvilke elementer i forslaget fra 2005 til en ny forordning kunne drøftes yderligere (enten i den form som foreslået af Kommissionen eller i en anden form)? Hvilke elementer forekommer urealistiske eller ikke ønskværdige?

– Er der emner/elementer, som man ønsker at få behandlet eller dækket af fonden, der hverken er i den nuværende forordning eller i forslaget fra 2005?

Det resulterede i et betydeligt antal medlemsstater, som udtrykte deres fortsatte modstand mod at vedtage en ny forordning, hvorimod nogle medlemsstater syntes at se begrænsede muligheder for tilpasninger af udvalgte punkter i den gældende forordning, f.eks. for at medtage tørke eller slække på kriterierne for regionale katastrofer (som Kommissionen oprindeligt havde foreslået at afskaffe). Størstedelen af medlemsstaterne var imidlertid imod enhver ændring, der ville føre til potentielt højere udgifter. Seks medlemsstater erklærede, at de generelt var positivt stemt og åbne for drøftelser.

6. ÆNDRING AF FORORDNINGEN

Det fremgår af ovennævnte, at størstedelen af medlemsstaterne i det nuværende politiske klima, der er kendetegnet især ved den vanskelige budgetmæssige situation i mange medlemsstater, ikke er rede til at acceptere større ændringer af retsgrundlaget for og driften af Solidaritetsfonden. Kommissionen går derfor bort fra idéen om at genoptage forslaget fra 2005. Imidlertid bør Solidaritetsfonden, som den eksisterer i dag, blive mere effektiv, jf. det ovenfor anførte. Det vil derfor være hensigtsmæssigt at trække forslaget fra 2005 tilbage og undersøge andre muligheder for i det mindste at behandle de vigtigste af de ovenfor beskrevne emner.

---

[7] Koordinationsudvalg for fondene, som blev nedsat i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden.

Kommissionen er af den opfattelse, at der kan opnås betydelige forbedringer af driften af Solidaritetsfonden ved at indføre bare et minimum af tilpasninger til den nuværende forordning, samtidig med at man beholder det grundlag og den karakter, der kendetegner den, og uden af røre ved fondens finanser og udgiftsomfanget. Enhver tilpasning af forordningen berører ikke støtteberettigelseskriteriet for de operationer, der finansieres af støtten, f.eks. den umiddelbare reparation af vital infrastruktur og omkostningerne ved at anvende indsatsressourcer. Visse dele af forslaget fra 2005, f.eks. udvidelsen af anvendelsesområdet, ændringen af tærskelværdierne eller afskaffelsen af de regionale katastrofer, vil ikke længere søges opnået.

Foranstaltninger for at øge synligheden gennem bestemmelser om oplysning og offentlig omtale bør også undersøges.

6.1. Et klart afgrænset anvendelsesområde for Solidaritetsfonden

Hensigten med at oprette Solidaritetsfonden var at etablere et finansielt instrument, der gør det muligt at reagere på EU-plan over for større naturkatastrofer, der berører en eller flere medlemsstater eller et eller flere lande, der er involveret i tiltrædelsesforhandlinger. Formuleringen af artikel 2, stk. 1, i forordningen ifølge hvilken "der først og fremmest frigøres midler fra fonden, hvis der på modtagerstatens område indtræder en større naturkatastrofe", synes dog at pege på, at fonden også kan aktiveres i andre tilfælde. Det er dog ikke klart, om det er hensigten, at "først og fremmest" skal begrænse fondens anvendelsesområde til "større katastrofer", dvs. pege på undtagelserne for visse mindre katastrofer, som er fastlagt i stk. 2 i samme artikel, eller om det er hensigten at åbne fondens anvendelsesområde til også at omfatte andet end naturkatastrofer.

En yderligere undersøgelse af forordningens bestemmelser viser, at anvendelsen af fonden til at omfatte andet end naturkatastrofer vil medføre alvorlige retlige problemer. Artikel 3 præciserer, at "udbetalinger fra fonden er i princippet begrænset til finansiering af foranstaltninger til afhjælpning af skader, der ikke kan forsikres". Kommissionen har fra starten fortolket og anvendt denne bestemmelse som ensbetydende med, at private skader udelukkes fra støtte. Endvidere synes princippet med, at forureneren betaler sammen med den berørte stats forpligtelse til at søge kompensation hos tredjeparter at udelukke andet end naturkatastrofer fra fonden. Disse overvejelser har f.eks. ført til, at den ungarske ansøgning i forbindelse med katastrofen med udslippet af det røde slam i 2010 blev afvist.

Kommissionens forslag om en ny forordning om en solidaritetsfond i 2005 havde til formål at udvide fondens anvendelsesområde til at omfatte andet end naturkatastrofer. Dette forslag blev hilst velkomment af Europa-Parlamentet, men en stor del af medlemsstaterne i Rådet var og er fortsat modstandere af ethvert forsøg på at udvide fondens anvendelsesområde til at omfatte andet end naturkatastrofer.

Af hensyn til klarheden bør formuleringen i den nuværende forordning derfor tilpasses for at gøre det klart, at fonden kun gælder katastrofer, der har en naturlig årsag. Det vil fjerne enhver tvetydighed om fondens anvendelsesområde og dermed forskåne potentielle ansøgere for forventninger, som Kommissionen uvægerligt ville være nødt til at skuffe – for ikke at nævne den betydelige indsats, der er nødvendig for den ansøgende stat til forberedelsen af en ansøgning og for Kommissionen til evalueringen af den.

Samtidig bør forordningen fastsætte, at denne begrænsning til kun at omfatte naturkatastrofer ikke automatisk vil udelukke sager, hvor en naturkatastrofe har medført kaskadevirkninger,

som så medfører en industrikatastrofe (f.eks. en oversvømmelse, der rammer en kemisk fabrik) eller en folkesundhedskatastrofe [f.eks. et jordskælv, som afbryder vandforsyningen, hvilket medfører en (vandbåren) epidemi, eller som ødelægger hospitaler, hvilket bringer behandlingen af de personer, der blev såret af naturkatastrofen, i fare.]

6.2. En enkel og ny definition på regionale katastrofer

Som det fremgik ovenfor, er betingelserne for en anvendelse af Solidaritetsfonden i tilfælde af en "usædvanlig regional katastrofe", som fastsat i artikel 2, stk.2, tredje led, i forordningen om Solidaritetsfonden ikke tilstrækkelig klare og primært baseret på "bløde" kriterier, som kræver fortolkning ("alvorlige og vedvarende følger for livsvilkårene og den økonomiske stabilitet"). Det er meget omstændeligt og tidskrævende både for ansøgeren og for Kommissionen at påvise og kontrollere, hvorvidt de opfyldes. Denne dobbelttydighed fører til en lang række ansøgninger, som efterfølgende skal afvises, og som skaber falske forventninger og dermed frustration i de berørte lande og regioner. Det store antal sager, som ikke godkendes, er skadeligt for EU's image.

Det kan derfor være hensigtsmæssigt igen at komme med en ny definition på kriterierne for regionale katastrofer på en enkel, objektiv og gennemsigtig måde, i lighed med de større katastrofer, med kun en eller to nemt kontrollerbare "konkrete" indikatorer. Kriterierne bør opstilles således, at de nemt kan opfyldes i tilfælde af alvorlige regionale katastrofer, i princippet som de typer af regionale katastrofer, for hvilke fonden er blevet anvendt i usædvanlige tilfælde i henhold til den nuværende forordning. En ny definition på de regionale kriterier vil samtidig have den virkning, at potentielle ansøgere med stor sikkerhed på forhånd vil kunne vurdere, hvorvidt en katastrofe er berettiget til støtte. Ansøgerne sparer således den store anstrengelse med at udarbejde en ansøgning, hvor der ikke med rimelighed kan forventes et positivt svar.

Kommissionen foreslår at definere regionale katastrofer i lighed med definitionen på større katastrofer, dvs. som havende forvoldt skade over en vis tærskelværdi. Tærskelværdien vil være en procentsats af det regionale BNP på NUTS 2-niveau. Det vil være oplagt at anvende NUTS 2 som det regionale referenceniveau, da det er veletableret i samhørighedspolitikken, det er tilstrækkeligt stort til at udelukke lokale begivenheder, og der findes nemt tilgængelige statistiske oplysninger. Hvis en katastrofe berører flere NUTS 2-regioner, vil den samme tærskelværdi (dvs. procentsats) blive anvendt i relation til det gennemsnitlige regionale BNP for de berørte regioner. Der vil blive taget højde for de særlige betingelser, der gør sig gældende for de perifert beliggende regioner, da alle disse regioner er defineret på NUTS 2-niveau. I tilfælde af naturkatastrofer, der medfører en kaskadevirkning af folkesundheds-katastrofer, bør der fastsættes yderligere kriterier sammen med medlemsstaterne.

En sådan løsning vil ikke bare fastsætte kriterierne for regionale katastrofer på et enkelt og objektivt grundlag, den vil også fjerne vanskelighederne med at mobilisere fonden til katastrofer som skovbrande (medmindre de har forårsaget tilstrækkelig stor skade), da de i henhold til deres art i øjeblikket sjældent opfylder kriterierne for regionale katastrofer.

For at afprøve gennemførligheden af en sådan tilgang har Kommissionen udført en simulation ved at anvende et enkelt kriterium for skade, der overstiger 1,5 % af det regionale BNP på NUTS 2-niveau, på alle ansøgninger vedrørende regionale katastrofer, som er modtaget siden 2002 og afgjort inden udgangen af 2010. Referenceværdien for det regionale BNP er året *n-3*, hvor n er ansøgningsåret (n-3 er det seneste år, for hvilket der findes tilgængelige harmoniserede regionale oplysninger). Resultaterne fremgår af bilag 4. Af de 37 regionale katastrofer,

som blev undersøgt, ville kun to tilfælde, som tidligere var blevet godkendt, ikke have været berettiget, hvorimod et tilfælde, der var blevet afvist, ville have været berettiget. I et tilfælde var der tvivl om beløbet på den opståede skade. Alle andre tilfælde ville have ført til det samme resultat med den betydelige forskel, at 23 ansøgninger vedrørende mindre katastrofer, som måtte afvises, overhovedet ikke ville være blevet forelagt, da medlemsstaterne ikke ville have været i tvivl om deres manglende berettigelse.

Det viser, at ved at anvende ét enkelt BNP-baseret kriterium vil det være muligt at komme til et næsten identisk resultat, samtidig med at der opnås en betydelig forenkling, idet det for potentielt støtteberettigede ansøgninger ikke længere er nødvendigt at vise, at de overholder de komplicerede kriterier for regionale katastrofer, som er blevet indført ved den gældende forordning. Tilmed vil dette lette Kommissionens evaluering af sådanne ansøgninger betydeligt og fritage Kommissionen for forpligtelsen til at evaluere de ansøgninger, som med al sandsynlighed ikke vil blive godtaget, og dermed medvirke til at øge beslutningstagningen og udbetalingen af tilskud.

Desuden vil ovennævnte nye kriterium for regionale katastrofer generelt ikke have nogen økonomisk indvirkning.

6.3. Hurtige betalinger og indførelse af forudbetalinger

I henhold til bestemmelserne i den gældende forordning og de budgetmæssig bestemmelser forekommer det vanskeligt i betydelig grad af afkorte den tid, der er nødvendig for at gøre tilskuddene fra Solidaritetsfonden tilgængelige uden at ændre instrumentets finansieringsmåde (jf. punkt 2.5). Kommissionen undersøger derfor nye måder, som vil gøre det muligt at stille økonomisk hjælp til rådighed, der hurtigere skal afhjælpe nødsituationer i medlemsstaterne. Det er især vigtigt ved tværnationale katastrofer, hvor Kommissionen står over for en situation, hvor den ikke kan anvende et ensartet solidaritetsniveau over for en EU-medlemsstat sammenlignet med et tredjeland, hvortil der kan bevilges umiddelbar økonomisk hjælp[8].

Solidaritetsfondens reaktionsevne og synlighed kan forbedres ved i forordningen at indføre muligheden for at foretage forudbetalinger. Det vil gøre det muligt for Kommissionen at træffe øjeblikkelige foranstaltninger, bl.a. ved straks at foretage en forudbetaling, når den berørte stat søger om hjælp. Denne forudbetaling skulle i givet fald betragtes som et forskud på den støtte, der forventes tildelt, når vurderingen og budgetproceduren er afsluttet. Hvis anmodningen ikke imødekommes, betaler ansøgerstaten forskuddet tilbage til Kommissionen. Forudbetalingen kan beregnes som en procentsats (f.eks. 10 %) af den forventede støtte og vil blive begrænset i absolutte tal (f.eks. til 5 mio. EUR). Forudbetalinger vil kun blive udbetalt efter den ansøgende stats udtrykkelige anmodning og vil være begrænset til større katastrofer, jf. forordningen. Da sandsynligheden for at få godkendt hjælp til en større katastrofe er meget høj (hidtil op til 100 %), er risikoen for, at Kommissionen er nødt til at geninddrive forudbetalinger som følge af manglende godkendelse, meget lav. Der var allerede indarbejdet en lignende bestemmelse i forslaget fra 2005.

---

[8] Efter oversvømmelserne i Centraleuropa i maj og juni 2010 godkendte Kommissionen omgående nødhjælp til ofrene for oversvømmelserne i Moldova, mens støtten via Solidaritetsfonden i forbindelse med oversvømmelserne i Ungarn, Polen, Slovakiet, Tjekkiet, Kroatien og Rumænien blev bevilget 10 måneder efter katastrofen.

6.4. Reaktion på katastrofer, der udvikler sig langsomt

I en række situationer har de ansøgende stater haft vanskeligt ved at overholde ansøgningsfristen i tilfælde, hvor katastrofer udviklede sig langsomt. Den gældende forordning indeholder bestemmelser om, at ansøgningerne skal forelægges for Kommissionen senest 10 uger efter den første skade. Tørke er et typisk eksempel på sådanne katastrofer, som ikke kun karakteriseres ved den lange tidsperiode, i løbet af hvilken de udvikler sig, men også ved det vanskelige i at fastlægge, hvornår den første skade opstod.

Den almene frist på 10 uger bør opretholdes, men problemet kan løses ved at indføre en særlig bestemmelse i forordningen, i henhold til hvilken ansøgningsfristen i sådanne tilfælde begynder den dag, hvor den første foranstaltning træffes af de offentlige myndigheder som reaktion på det pågældende problem; f.eks. i tilfælde af tørke, den dag, hvor der indføres restriktioner på vandforbruget, eller når der træffes særlige foranstaltninger til at hjælpe landbruget.

En sådan bestemmelse vil i det store og hele svare til det, der gælder for "normale" pludseligt opståede katastrofer, hvor den offentlige indgriben typisk sker nogle timer efter begivenheden.

6.5. Hvordan forener man afgørelser om tilskud og gennemførelsesaftaler

I punkt 2.3 belyses de potentielle årsager til, at der opstår forsinkelser i tilrådighedsstillelsen af tilskud. Da fonden finansieres uden for det normale EU-budget, er Kommissionen nødt til at opnå Europa-Parlamentets og Rådets godkendelse af det foreslåede støttebeløb i hvert enkelt tilfælde. Kommissionen er af den opfattelse, at den i øjeblikket gældende procedure ikke bør ændres.

Der er dog et betydeligt spillerum for at strømline, begrænse de administrative procedurer og vinde tid med hensyn til at skaffe hjælp via Solidaritetsfonden, hvis det kun var nødvendigt med én retsakt fra Kommissionens side inden udbetalingen af et tilskud, når først Europa-Parlamentet og Rådet har stillet de økonomiske midler til rådighed. For så vidt angår medlemsstaterne, dvs. størstedelen af de potentielle modtagere, er der ingen medværdi ved at opdele retsakten i bevilling af støtte og fastlæggelse af betingelserne for støttens anvendelse (afgørelser om tilskud og gennemførelsesaftaler). En sammenlægning af de to, f.eks. ved at inkludere de bestemmelser, der i øjeblikket er i aftalen, i afgørelsen om tilskud eller ved at gøre dem til et bilag til afgørelsen om tilskud, forekommer at være en ret enkel løsning med en stor tidsbesparende virkning. Det skønnes, at der således kan udbetales støtte til katastroferamte lande fire til otte uger tidligere end under det nuværende system bare ved at ændre den relevante artikel i forordningen. Det siger sig selv, at de to elementer, der er af central interesse for modtagerne, dvs. definitionen af støtteberettigede transaktioner og udpegelsen af kompetente myndigheder, fortsat vil ske ud fra modtagerstatens forslag.

For støtteberettigede stater, der ikke er medlemmer, dvs. det begrænsede antal lande, der i øjeblikket forhandler om optagelse i EU, skal denne adskillelse opretholdes, da en ensidig viljeserklæring fra Kommissionen, f.eks. afgørelsen om tilskud, ikke vil være bindende for dem. I sådanne tilfælde vil det fortsat være nødvendigt med en finansierings- eller gennemførelsesaftale.

6.6. At gøre fonden til et mere effektivt instrument i forbindelse med fleksibilitet over for katastrofer og klimaforandring

I en Union præget af solidaritet er det også vigtigt for hver medlemsstat at foretage det nødvendige for at forebygge nødsituationer og undgå katastrofer. Et fundamentalt mål for enhver politik for katastrofeforvaltning er at forebygge, at der sker katastrofer, og når de sker at begrænse skaderne mest muligt. En tættere forbindelse mellem fondens drift og EU's katastrofeforvaltning og klimaforandringspolitikker giver mulighed for[9] i betydelig grad at nedbringe skader og omkostninger, som er forårsaget af katastrofer og i sidste ende reducere antallet af ansøgninger om støtte.

Forordningen indeholder allerede en forpligtelse for modtagerstaten til i gennemførelses-rapporten at udspecificere de besluttede eller foreslåede foranstaltninger med henblik på at begrænse skadernes omfang og, om muligt, undgå en gentagelse af lignende katastrofer. Det foreslås at styrke denne bestemmelse, som er af relativt generel art, og gøre den mere specifik. Modtagerstaten vil blive anmodet om i rapporten at gøre detaljeret rede for, hvor langt gennemførelsen er af den relevante EU-lovgivning vedrørende evaluering, forvaltning og katastrofeforebyggelse, hvilke erfaringer der er gjort efter katastrofen, og hvilke foranstaltninger, der vil blive truffet for at sikre anvendelsen af en velafprøvet fleksibilitet i forbindelse med klimaændring og katastrofer.

Kommissionen vil også undersøge sammen med de berørte parter, om det kan lade sig gøre at graduere betalingerne i forbindelse med Solidaritetsfonden, alt efter graden af gennemførelse for den relevante EU-lovgivning om katastrofeforebyggelse, udarbejdelsen af planer for katastrofeforvaltning og udnyttelsen af tilgængelig EU-finansiering til investeringer i katastrofeforebyggelse.

7. SOLIDARITETSBESTEMMELSEN I ARTIKEL 222 I TEUF

Med artikel 222 i TEUF indføres der for første gang i traktaten en bestemmelse om, at Unionen og dens medlemsstater skal handle i fællesskab på et solidarisk grundlag, hvis en medlemsstat udsættes for et terrorangreb eller er offer for en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe. Artikel 222 fastlægger, at Unionen skal tage alle de instrumenter i brug, der står til dens rådighed:

(a) med henblik på at forebygge terrortruslen på medlemsstaternes område, at beskytte de demokratiske institutioner og civilbefolkningen mod et eventuelt terrorangreb samt at yde bistand til en medlemsstat på dennes område efter anmodning fra dens politiske myndigheder i tilfælde af terrorangreb, og

(b) at yde bistand til en medlemsstat på dennes område efter anmodning fra dens politiske myndigheder i tilfælde af en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe.

Gennemførelsen af solidaritetsbestemmelsen vil omfatte alle eksisterende instrumenter, herunder Solidaritetsfonden, under fuld hensyntagen til de særlige procedurer og til driften i henhold til den nye flerårlige finansielle ramme. Denne meddelelse berører på ingen måde disse mere vidtgående overvejelser.

---

[9] En nedbringelse på 1 % i skader som følge af katastrofer vil spare Europa for 150 mio. EUR pr. år, kilde: EM-DAT database.

8. RESUMÉ OG KONKLUSIONER

Det kan med rette siges, at siden oprettelsen af Solidaritetsfonden har den generelt set fungeret godt - især når man tager det særlige formål bag oprettelsen i betragtning, men den erfaring, der er blevet indsamlet i de seneste 8 år, viser, at der er nogle betydelige begrænsninger og svagheder i fondens drift. Disse vedrører især den manglende hurtighed, hvormed støtte fra fonden stilles til rådighed, og gennemsigtigheden i forbindelse med kriterierne for fondens anvendelse.

Da et flertal af medlemsstaterne har alvorlige betænkeligheder med hensyn til større ændringer i Solidaritetsfondens principper og drift, især hvis disse kunne føre til øgede udgifter, trækker Kommissionen sit forslag fra 2005 om en revideret og udvidet fond tilbage.

På den anden side er Kommissionen af den opfattelse, at Solidaritetsfondens drift bør forbedres, og at begrænsede tilpasninger til den gældende forordning har et betydeligt potentiale til at sikre forenklinger, afklaring og især forbedring af fondens reaktionsevne med henblik på hurtigere at stille finansiel støtte til katastroferamte lande til rådighed.

Formålet med denne meddelelse er at fremhæve dette potentiale som grundlag for drøftelser med Europa-Parlamentet, medlemsstaterne i Rådet, regionerne og andre berørte parter og sigte mod et eventuelt lovforslag, der ændrer den gældende forordning på et senere tidspunkt under hensyntagen til resultaterne af disse drøftelser.

Bilag 1:
Tærskelværdierne i 2011 for større katastrofer
(baseret på tal fra 2009 for bruttonationalindkomst)

Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond fastsætter tærskelværdierne for mobilisering af fonden for et givet land til en skade, der overstiger 0,6 % af BNI eller 3 mia. EUR i 2002-priser. Det laveste af disse tal er gældende.

(mio. EUR)

Land		BNI 2009*	0,6 % af BNI*	Tærskelværdi i 2011 for større katastrofe*
AT	ÖSTERREICH	271 459	1 628,756	1 628,756
BE	BELGIË/BELGIQUE	342 261	2 053,566	2 053,566
BG	BULGARIA	33 113	198,678	198,678
CY	KYPROS	16 641	99,845	99,845
CZ	ČESKÁ REPUBLIKA	129 046	774,274	774,274
DE	DEUTSCHLAND	2 430 940	14 585,640	**3 535,904****
DK	DANMARK	226 447	1 358,684	1 358,684
EE	EESTI	13 538	81,230	81,230
EL	ELLADA	226 644	1 359,863	1 359,863
ES	ESPAÑA	1 029 541	6 177,246	**3 535,904**
FI	SUOMI/FINLAND	171 383	1 028,298	1 028,298
FR	FRANKRIG	1 922 845	11 537,070	**3 535,904**
HR***	HRVATSKA	43 572	261,431	261,431
HU	MAGYARORSZÁG	88 291	529,747	529,747
IE	ÉIRE/IRELAND	132 601	795,607	795,607
IS***	ICELAND	7 787	46,723	46,723
IT	ITALIA	1 494 576	8 967,457	**3 535,904**
LT	LIETUVA	27 010	162,057	162,057
LU	LUXEMBOURG (G.D.)	26 765	160,590	160,590
LV	LATVIJA	19 954	119,723	119,723
MT	MALTA	5 451	32,704	32,704
NL	NEDERLAND	556 518	3 339,108	3 339,108
PL	POLSKA	299 518	1 797,108	1 797,108
PT	PORTUGAL	162 331	973,986	973,986
RO	ROMÂNIA	113 652	681,913	681,913
SE	SVERIGE	296 151	1 776,908	1 776,908
SI	SLOVENIJA	34 704	208,224	208,224
SK	SLOVENSKO	62 575	375,452	375,452
TR***	TÜRKIYE	330 413	1 982,480	1 982,480
UK	UNITED KINGDOM	1 587 886	9 527,315	**3 535,904**

* Afrundede tal
** I 2011 svarer 3 535,904 mio.EUR til 3 mia. EUR i 2002-priser.
*** Støtteberettigede stater, der ikke er medlem, og som befinder sig i tiltrædelsesforhandlinger med EU.

Bilag 2:
Ansøgninger til Den Europæiske Unions Solidaritetsfond 2002-2010

År	Land		Katastrofens art	Skade (mio. EUR)	Kategori[10]	Støttebeløb (mio. EUR)
2002	1	AT	Oversvømmelse	2 900	**større**	134
	2	CZ	Oversvømmelse	2 300	**større**	129
	3	FR	Oversvømmelse (Le Gard)	835	regional	21
	4	DE	Oversvømmelse	9 100	**større**	444
Samlet støtte for ansøgninger indgivet i 2002						**728**
2003	1	ES	Olieudslip (Prestige)	436	regional	8,626
	2	IT	Jordskælv (Molise/Puglia)	1 558	regional	30,826
	3	IT	Vulkanudbrud (Etna)	894	regional	16,798
	4	IT	Oversvømmelse (Norditalien)	(1 900)	(regional)	afvist
	5	GR	Ugunstigt vintervejr	uklart	(regional)	afvist
	6	PT	Skovbrande	1 228	**større**	48,539
	7	FR	Skovbrande (Sydfrankrig)	531	(regional)	afvist
	8	ES	Skovbrande (grænsen til Portugal)	53	naboland	1,331
	9	MT	Oversvømmelse	30	**større**	0,961
	10	IT	Oversvømmelse (Friuli-Venezia Giulia)	(525)	(regional)	afvist
Samlet støtte for ansøgninger indgivet i 2003						**107,081**
2004	1	FR	Oversvømmelse (Rhône-deltaet)	785	regional	19,625
	2	ES	Oversvømmelse (Malaga)	(73)	(regional)	afvist
	3-9	ES	Skovbrande (7 ansøgninger i alt)	(480)	(regional)	alle 7 afvist
	10	SK	Oversvømmelse	(29)	(regional)	afvist
	11	SI	Jordskælv	(13)	(regional)	trukket tilbage
Samlet støtte for ansøgninger indgivet i 2004						**19,625**

[10] Ansøgninger vedrørende katastrofer med skader under tærskelværdien, og for hvilke kriterierne for regionale katastrofer blev evalueret som værende ikke opfyldt, er markeret med "regional" i parentes.

År	Land		Katastrofens art	Skade (mio. EUR)	Kategori[11]	Støttebeløb (mio. EUR)
2005	1	SK	Stormen (Tatras)	203	**større**	5,668
	2	IT	Oversvømmelse (Sardinien)	223 (beløbet er overvurderet)	(regional)	afvist
	3	EE	Storm	48	**større**	1,29
	4	LV	Storm	193	**større**	9,487
	5	SE	Stormen (Gudrun)	2 297	**større**	81,725
	6	LT	Storm	15	naboland	0,379
	7	GR	Oversvømmelse (Evros)	(112)	(regional)	afvist
	8	RO	Oversvømmelse (forår)	489	**større**	18,798
	9	BG	Oversvømmelse (forår)	222	**større**	9,722
	10	BG	Oversvømmelse (sommer)	237	**større**	10,632
	11	RO	Oversvømmelse (sommer)	1 050	**større**	52,4
	12	AT	Oversvømmelse (Tirol/Vorarlberg)	592	regional	14,799
Samlet støtte for ansøgninger indgivet i 2005						**204,905**
2006	1	UK	Eksplosion i oliedepot (Buncefield)	(700)	(regional)	trukket tilbage
	2	GR	Oversvømmelse (Evros)	372	regional	9,306
	3	HU	Oversvømmelse	519	**større**	15,064
	4	ES	Skovbrande (Galicien)	(91)	(regional)	afvist
Samlet støtte for ansøgninger indgivet i 2006						**24,370**
2007	1	DE	Stormen (Kyrill)	4 750	**større**	166,9
	2	FR	Réunion, (cyklonen "Gamede")	211	regional	5,29
	3	ES	Oversvømmelse (El Hierro)	(18)	(regional)	afvist
	4	ES	Oversvømmelse (La Mancha)	(66)	(regional)	afvist
	5	UK	Oversvømmelse	4 612	**større**	162,387
	6	CY	Skovbrande	(38)	(regional)	afvist
	7	ES	Skovbrande (De Kanariske Øer)	(144)	(regional)	afvist
	8-16	IT	9 ansøgninger vedr. skovbrande i 9 regioner	-	(regional)	ugyldig ansøgning, fristen ikke overholdt
	17	FR	Stormen (Dean) (Martinique)	509	regional	12,78
	18	GR	Skovbrande	2 118	**større**	89,769
	19	SI	Oversvømmelse	233	**større**	8,254
Samlet støtte for ansøgninger indgivet i 2007						**445,380**

[11] Ansøgninger vedrørende katastrofer med skader under tærskelværdien, og for hvilke kriterierne for regionale katastrofer blev evalueret som værende ikke opfyldt, er markeret med "regional" i parentes.

År	Land		Katastrofens art	Skade (mio. EUR)	Kategori[12]	Støttebeløb (mio. EUR)
2008	1	CY	Tørke	165,4	**større**	7,605
	2	RO	Oversvømmelse	471,4	regional	11,785
Samlet støtte for ansøgninger indgivet i 2008						**19 390**
2009	1	FR	Stormen (Klaus)	3 805,5	**større**	109,377
	2	IT	Jordskælv (Abruzzo)	10 212,0	**større**	493,771
	3	GR	Skovbrande 09	(152,8)	(regional)	afvist
	4	CY	Storme 09	(2,6)	(regional)	afvist
	5	GR	Oversvømmelse (Évvia)	(83,2)	(regional)	afvist
	6	IT	Mudderskred (Messina)	(598,9)	(regional)	afvist
Samlet støtte for ansøgninger indgivet i 2009						**603,148**
2010	1	IE	Oversvømmelse 09	520,9	regional	13,022
	2	IT	Oversvømmelse (Toscana) 09	(211,7)	(regional)	afvist
	3	ES	Oversvømmelse (Andalusien) 10	(709,7)	(regional)	afvist
	4	PT	Oversvømmelse (Madeira)	1 080	**større**	31,256
	5	FR	Stormen (Xynthia)	1 425	regional	35,636
	6	SK	Oversvømmelse 10	649,9	**større**	20,431
	7	PL	Oversvømmelse 10	2 993,7	**større**	105,567
	8	CZ	Oversvømmelse 10	204,5	naboland	5,111
	9	HU	Oversvømmelse 10	719,3	**større**	22,486
	10	HR	Oversvømmelse 10	153,04	naboland	3,826
	11	FR	Oversvømmelse i Var 10	703-778	(regional)	afvist
	12	RO	Oversvømmelse 10	875,75	**større**	24,968
	13	CZ	Oversvømmelse i august 10	436,5	regional	10,911
	14	DE	Oversvømmelse (Sachsen) 10	937,7	regional	afvist
	15	HR	Oversvømmelse i september 10	47	naboland	1,175
	16	SI	Oversvømmelse i september 10	251,3	**større**	7,459
	17	HU	Rødt slam i 10	174,32	regional	afvist
Samlet støtte for ansøgninger indgivet i 2010						**281,848**
Den samlede godkendte støtte siden 2002						**2 433,757**

[12] Ansøgninger vedrørende katastrofer med skader under tærskelværdien, og for hvilke kriterierne for regionale katastrofer blev evalueret som værende ikke opfyldt, er markeret med "regional" i parentes.

Bilag 3:
Statistisk oversigt over ansøgninger til Solidaritetsfonden

status 31/12/2010

Samlet antal ansøgninger, der er modtaget siden 2002	**85**		
heraf baseret på kriterierne for			
større katastrofer	27	32 %	af alle ansøgninger
regionale katastrofer	53	62 %	af alle ansøgninger
"nabolandskriteriet"	5	6 %	af alle ansøgninger
Ansøgninger **godkendt** af Kommissionen	**42**	49 %	af alle ansøgninger
heraf			
større katastrofer	26	96 %	af ansøgninger til "større katastrofer"
regionale katastrofer	12	23 %	af ansøgninger til "regionale katastrofer"
"nabolandskriteriet"	4	80 %	af ansøgninger jf. nabolandskriteriet
Ansøgninger **afvist** af Kommissionen	**35**	41 %	af alle ansøgninger
heraf			
regionale katastrofer	35	66 %	af ansøgninger til "regionale katastrofer"
Ansøgninger, der er **trukket tilbage**	**2**	2 %	af alle ansøgninger
Afventer afgørelse	**6**	7 %	af alle ansøgninger

Bilag 4:
Den Europæiske Unions Solidaritetsfond - ansøgninger om støtte i forbindelse med usædvanlige regionale katastrofer 2002-2010
Regionalt BNP – Simulering (n-3)

	Regionale katastrofer Siden 2002:	År	Anmeldt skade (mio. EUR)	Bemærkninger	BNP-referenceår (n-3)	Berørte NUTS II-regioner	Regionalt BNP	Gennemsnitligt BNP	Skade Procentsats (% af regionalt BNP)	Resultat jf. gældende kriterier (mio. EUR bevilget)	Resultat jf. gældende kriterier
FR	**Oversvømmelse (Le Gard)**	2002	835		1999	Languedoc-Roussillon	40 806,3	40 806,3	2,05 %	21	"identisk":
ES	**Olieudslip (Prestige)**	2003	436		2000	Galicien	34 966,5	25 191,8	1,73 %	8,626	"identisk":
						Principado de Asturias	14 968,9				
						Cantabria	8 488,3				
						País Vasco	42 613,3				
IT	**Jordskælv (Molise/Puglia)**	2003	1 558		2000	Molise	4 913,9	30 206,0	5,16 %	30,826	"identisk":
						Puglia	55 498,1				
IT	**Vulkanudbrud (Sicilien)**	2003	894		2000	Sicilien	65 549,2	65 549,2	1,36 %	16,798	Ingen ansøgning
IT	**Oversvømmelse (Norditalien)**	2003	Uklart		2000					afvist	"identisk":
FR	**Skovbrande (Sydfrankrig)**	2003	531	Ingen sammenhængende region	2000	PACA	99 642,6	71 225,4	0,75 %	afvist	Ingen ansøgning
						Rhône-Alpes	137 674,2				
						Languedoc-Roussillon	42 847,3				
						Korsika	4 737,6				
IT	**Oversvømmelse (Friuli-Venezia Giulia)**	2003	525	(skaden formodentlig overvurderet)	2000	Friuli-Venezia Giulia	27 552,6	27 552,6	1,91 %	afvist	Uklart
FR	**Oversvømmelse (Rhône-deltaet)**	2004	785		2001	Languedoc-Roussillon	45 250,3	75 084,7	1,05 %	19,625	Ingen ansøgning
						PACA	104 919,2				

ES	**Oversvømmelse (Malaga)**	2004	73		2001	Andalucía	90 644,8	90 644,8	0,08 %	afvist	Ingen ansøgning
ES	**Skovbrande**	2004	480	(7 ansøgninger i alt)	2001					afvist	Ingen ansøgning
SK	**Oversvømmelse**	2004	29		2001	Východné Slovensko	5 220,4	5 220,4	0,56 %	afvist	Ingen ansøgning
IT	**Oversvømmelse (Sardinien)**	2005	223	(skaden formodentlig overvurderet)	2002	Sardinien (ITG2)	27 538,1	27 538,1	0,81 %	afvist	Ingen ansøgning
EL	**Oversvømmelse (Evros)**	2005	112		2002	Antoliki (Makedonien) Thrakien	5 983,2	5 983,2	1,87 %	afvist	godkendelse
AT	**Oversvømmelse (Tirol/Vorarlberg)**	2005	592		2002	Tirol	18 814,7	14 426,9	4,10 %	14,798589	"identisk":
						Vorarlberg	10 039,1				
EL	**Oversvømmelse (Evros)**	2006	372		2003	Antoliki (Makedonien) Thrakien	6 466,1	6 466,1	5,75 %	9,306527	"identisk":
ES	**Skovbrande (Galicien)**	2006	91		2003	Galicien	39 906,9	39 906,9	0,23 %	afvist	Ingen ansøgning
FR	**Cyklon (Réunion)**	2007	211	Afsidesliggende region	2004	Réunion	11 650,8	11 650,8	1,81 %	5,29	"identisk":
ES	**Spanien – oversvømmelse (El Hierro)**	2007	18		2004	De Kanariske Øer	34 188,3	34 188,3	0,05 %	afvist	Ingen ansøgning
ES	**Spanien – oversvømmelse (La Mancha)**	2007	66		2004	Castilla-La Mancha	28 338,7	28 338,7	0,23 %	afvist	Ingen ansøgning
CY	**Skovbrande**	2007	38		2004	Cypern	12 728,1	12 728,1	0,30 %	afvist	Ingen ansøgning
ES	**Skovbrande (De Kanariske Øer)**	2007	144		2004	De Kanariske Øer	34 188,3	34 188,3	0,42 %	afvist	Ingen ansøgning
FR	**Stormen (Dean)**	2007	509		2004	Guadeloupe	7 202,9	7 133,3	7,14 %	12,78	"identisk":
						Martinique	7 063,6				
RO	**Oversvømmelse**	2008	471,4		2005	Nordvest	9 480,0	9 330,5	5,05 %	11,785377	"identisk":
						Nordøst	9 181,1				
EL	**Skovbrande**	2009	152,8		2006	Attiki	101 759,4	101 759,4	0,15 %	afvist	Ingen ansøgning
CY	**Storme**	2009	2,6		2006	Cypern	14 673,2	14 673,2	0,02 %	afvist	Ingen ansøgning
EL	**Oversvømmelse (Evia)**	2009	83,2		2006	Sterea Ellada	10 072,1	10 072,1	0,83 %	afvist	Ingen ansøgning

IT	**Mudderskred (Messina)**	2009	598,9		2006	Sicilien	81 623,6	81 623,6	0,73 %	afvist	Ingen ansøgning
IE	**Oversvømmelse**	2009	520,9		2006	Border, Midland and Western	32 566,0	32 566,0	1,60 %	13,0225	"identisk":
IT	**Oversvømmelse (Toscana)**	2009	211,7		2006	Toscana	99 985,2	99 985,2	0,21 %	afvist	Ingen ansøgning
ES	**Oversvømmelse (Andalusien)**	2010	709,7		2007	Andalucía	144 874,3	144 874,3	0,49 %	afvist	Ingen ansøgning
FR	**Stormen (Xynthia)**	2010	1 425	Samlede skader på 2,5 mia. EUR	2007	Pays de la Loire	93 594,4	68 384,9	2,08 %	35,63575	"identisk":
						Poitou-Charentes	43 175,3				